

۲۰۲۰/۰۹/۲۷

انجمن فارو

په اروپا کی دمیشته افغانانو د ټولنو فدراسیون
فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

اعلامیه

از خطوط سرخ زنان افغانستان پشتیبانی میکنیم

۲۶ سپتمبر ۲۰۲۰

سر انجام طالبان حاضر به مذاکره با حکومت شدند و چند روزیست که هیأت های دوطرف در دوحه مصروف چانه زنی بالای طرز العمل مذاکرات اند. مردم افغانستان در عین حالی که صلح را نیاز اساسی خویش میدانند از کمبود های پروسه آغاز شده در دوحه نیز آگاه و شدیداً نگران عواقب احتمالی آن اند. عدم تمایل طرفین به قرار دادن حقوق قربانیان در اجندای مذاکرات و فقدان تضمین ها در سطح ملی و بین المللی برای حفظ حقوق و آزادیهای افراد (اعم از زن و مرد) مندرجه در فصل دوم قانون اساسی کنونی افغانستان وبخصوص حقوق زنان مایه تشویش و نگرانی شدید جامعه و بخصوص زنان آگاه کشور است که بعد از سقوط استبداد و بربریت طالبانی دوباره به پا ایستادند و سهم شان را اکنون در عرصه های سیاست، اقتصاد، جامعه مدنی و رسانه ها بسیار افزایش داده اند.

آتش بس دایمی خواست همه زنان افغانستان است. بیشترین فشار جنگ را زنان تحمل میکنند. با از دست دادن شوهران، پدران و پسران شان زنان افغان ماتمدار میشوند و در عین حال ناگزیر به برداشتن بار تمام مسؤلیت خانواده شده با فقر مفرط بسر برده و از گرسنگی فرزندان شان رنج میبرند.

برای همه زنانی که از حقوق خود آگاه اند و بخصوص زنانی که عمر شان اکنون بالاتراز ۲۵ است، دوران امارت طالبان به کابوس وحشتناکی شباهت دارد که دیگر هرگز آماده مقابل شدن با چنان کابوسی نیستند. امارت طالبان در اواخر قرن بیستم تبعیض جنسی رسمی علیه زنان را اعمال میکرد. زنان از حق تحصیل، حق کار و حتی حق تعیین نوع پوشاک خود محروم بوده تنها برآمدن زنان از خانه جزای شلاق خوردن در ملای عام را در پی داشت. شنیدن نام "امربالمعروف" خاطرات تلخ آن دوران را در ذهن زن و مرد افغان تداعی میکند. برخی از بانوان که اکنون اعضای پارلمان اند و یا در سایر بخش ها در موقف مهم قرار دارند، در مصاحبه با رسانه ها تجارب شخصی خویش را از

دوران طالبان گفته اند که تکانهنده است. فلم کوتاه بریدن گردن یک زن توسط طالبان در استدیوم سپورت کابل که توسط یکی از فعالین جمعیت انقلابی زنان افغانستان (راوا) مخفیانه گرفته شده بود، جهان را تکان داد. حالا همان طالبان ادعا میکنند که از تجارب گذشته خویش آموخته اند. صدق یا کذب این ادعای طالبان در جریان مذاکرات میرهن خواهد شد. اکنون که تماس ها بین هیأت های مذاکره کننده در مرحله مقدماتی خویش قرار دارد، سخن از انعطاف ناپذیری هیأت طالبان بمیان آمده است. اما زنان افغانستان هم خطوط سرخ خود را دارند. این خطوط سرخ را در ده ها گردهمایی، سمینار و کنفرانس ترسیم کرده اند و آن عبارت از حفظ حقوق و آزادیهای مندرجه در قانون اساسی و سایر قوانین افغانستان اعم از حقوق مدنی، اقتصادی و سیاسی برای سهم شدن زنان در همه عرصه های زندگی اجتماعی در افغانستان است.

واقعیت این است که بخش بزرگی از زنان در قریه جات و ولایات دور دست زندگی میکنند. آنها بخاطر برخی عنعنات منفی و خرافات به ندرت امکان استفاده از حقوق و آزادیهای قانونی شان را یافته اند. اما با آنهم نظرات و خطوط سرخ خود را دارند. ژورنالیست موفق بانو فرحناز فروتن در چوکات کمپاین ((خط سرخ من)) به زنان شهری از طریق رسانه های اجتماعی و به زنان دهات و قصبات از طریق مصاحبه های مستقیم زمینه بیان نظرو خط سرخ شان در ابطه با مذاکرات صلح رامساعد ساخته است. یکی از زنان روستائی از ولایت هلمند گفته است: " صلح باید دوامدار باشد. صلح پنج روزه که دوباره به جنگ میدان بدهد، بدرد نمی خورد. پسر را طالبان کشتند. شوهرم فلج است. من باید کار کنم تا برای اولاد خود نان پیدا کنیم. در دوران طالبان من برای آوردن دوی طفل ام دواخانه رفتم. طالبان مرا زدند که چرا بدون محرم شرعی از خانه بیرون شده ای. آخر شوهرم فلج است. من با کدام محرم شرعی میرفتم؟" (نقل از رونامه گاردین).

زنان افغان مقیم اروپا با زنان داخل کشور صمیمانه ابراز همبستگی میکنند و وظیفه خود میدانند تا صدای آن عزیزان را به جوامع اروپائی و جهان برسانند. خواهران داخل کشور! ما خط سرخ تان را میدانیم و برای تحقق آن از تلاش و پیکار تان پشتیبانی میکنیم.

(کمیته زنان فارو)

[برای مطالب دیگر این نویسنده ، اینجا کلیک نمائید.](#)